בסוד ששית

מאת שאול שיר

הרל"ש מתעלם מהאדמו"רים

מועצת גדולי התורה של אגודת־ישראל היתה מחוזרת בשורה נמרץ על־ידי בכירים נתניהו ערב הבחירות המוניציפליות לכנסת. הוזכן, קריאת האדמו"רים לתמוך בו, הביאה לקיפוחו המבטא מסקסטום של הציבור החרדי.

באופוזיציה מיהנה ראש הממשלה, בניסיון נתניהו ראש לשכה חרש, תגרל טיילו חד אנשהן ומהלשכה נושבות רוחות הרשות בכל הקשור לציבור החרדי. המועצה גדולי התורה, ייתכן שרדי אנשהן ילמד בדרך הקשה את השיבושה של ליאליות לציבור שתמך בראש הממשלה והיה נאמן לו, אבל ביניהים קיים רגוז רב בלמועצת גדולי התורה על שפגיות ללשכת ראש הממשלה אינן זוכות למענה.

ב־10 לאוקטובר נשלחה ללשכת ראש הממשלה בקשה משנים מחברי המועצה, כשבהן על רצף "המועצה" כולה, אולם תשובה אישורי מתבוששת לבוא, למרות השיקולים של שני הראשים החרדיים העומדים על הפנייה. אין מדובר בנושא שעליו תקום ותיפול מדינת־ישראל, אך עצם היעדר התגובה והתייחסות לתלונים על הפגיעה מרגיזה ביני עצמה.

בציבור החרדי רווחת פעמת קשות על יחסו של משום התגברותם של האומרים זתיים ולדוגים, אולם, ראש הלשכה חרש לנראים ותיים ולגיוס בשכם, יש בכל זאת לתת סדיים לאומרן כי הוא חרש נתפקיד תומכיו של בניסיון נתניהו.

וכי אין הוא בקי עניין בכל הרגישות בקרב ציבור בראשית השבוע ושניע גימו של בניסיון נתניהו, חני בן־ארצי בפני תלמידי ישיבה "פרי הגפן" בשכונת חומה תקוה בלבנון, כי ראש הממשלה יינהג, למרות כל הלחצים המופעלים עליו כפי שמצפים ממנו בכל הקשור לחברון, בן־גביר הקי־א מספרו של נתניהו על חשיבותה של חברון ושיפר כיצד הניע נתניהו בשומנו על רציונה של שרית פרגל מחברון ולפני כשנתיים בעת שנפגע יהד במכונית: "אין להתייאש אין לאבד תקוה ואנחנו נצליח". נמתין ונראה.

"אני רוצה לחרגיש כמו אברהם אבינו"

בזמנה הקליניקות באזור הכרכו, מתקיים אחת לשבוע "מרוצר" של "בית מילה" לעולים מ"חבר העמים". מרוצר ברוך כלל בעולים שאין כל ספק ניתוחתם ולאחר שמאומתים את כל המסמכים שבירחים הם עוברים לידי צוות מיוחן, שפרעל שלא על"מנת לקבל פרס, להכניס את השלים הללו בברית של אמיץ".

ברוב המקרים הוריהם, המהלים והמברקים עושים את שלהם ואין נראים מחוזק מרגשים במיוחד, וזלת השוער של העברים העבריים שפני הבלתי ידוע. אלא שהמילה בגעשת לאחר הדרמה מקשית ולמעשה הניתול אינו חש שום כאב או מיחוש.

אלא שישנם גם מקרים יוצאים מן הכלל הזוהו פעמה ריגש את כל הנוכחים בחמקם עד להדמעה.

לחדר נכנס צעיר בן 16 ולאחר שעבר את כל הבחנות והוכנס לחדר המטהלי לקראת "ברית המילה".

הוריהם הודרים עבר להודיע לו את הכם שמבטיחה הדרמה מקשית ואז הצעיר שאל בהתרגשות רבה: מה אומר ואיך לעשות? לי משתמשה לו הדרמה, ניתבר רושית גם הוא כי מדובר בדרמה מקשית אך שלא יסבול מכאבים, עבר בו הצעיר ואמר: "לא ישם ולא יהיה. "אני עומד להיכנס בבריתו של אברהם אבינו ואני רוצה להרגיש בדיוק כמוהו בעת שאני עובר בברית המילה ועל כן כשם שהוא עבר את הברית" בלי הדרמה מקשית, גם כי תתנו לי.

לאחר התייעצות ביניהם, והלישו הדרמות והחברות והמבוהל להרגיש לבקשתו ובדית המילה נעשתה ללא הדרמה מקשית.

בייץ, הבי, שעבר כאב־ראשות ממש, אפילו לא הזיע, רק שתי ועיני ועליהם ניתן הוא לקרוא כי הוא עבר רגעים לא קלים.

מדובר באחת בבעיר בעל כושרנשגם עצומים וגם נראה היה עליו, כי הוא מקבל על עצמו את של שמירת המצוות בקפדנות הנהוגה. כל הנוכחים נותר עמדי פעור־פה מל הצעיר הזה, עלה מהר הצעיר, והמהל המסיר: "אמינו לי, ניתן היה לחשוב, כי השביבה לסראשונה".

הייקרדק השבוע — צפויות הפתעות

בלשכתו של סגן ראש הממשלה ושר התיכון והתרבות, יצחלון הבר, מעבירים עתה הבעת חוק "הדרון השני" מתעלם כליל מהמרכיב של הדתיים בכלל והחלטיות לפרוח הבטחות שניתנו בעבר הוף תתחייבויות, כי לפחות ישראל יהיה מקום לא מבושל מהבניות "הדרון השני".

נבון לדגש זה יהדיר שוער מצוות אינו יכול לצפות גם בחרשות של הדרון השני בגלל הפרסומות שניתן מתחשבות כלל בצופים הדתיים.

סוף סוף הזמנה ל"משפט"

מזה מספר שבועות מתפרסמות בקשמנדים בירושלים ובשכונות הדתיים, דידשת ולשיחן, יהודה משיחב ובשכונות הדתיים, מבקשים מר־חב רבים ותבע אותי על הוצאת דיבה.

כזכור, פרסמתי כאן קטע לפני מספר שבועות בשם מקודות מהימנים המוערים, כי משיחב הוא סוכן משטרתי וה"בומה", כי הוא עצמו מבודיע זאת מכל וכל. משיחב בתי להבע אותי על הוצאת דיבה בפני בית הדין של "הדה הדדיות" ובבר"ק.

כידוע אין אני נמנה על "הדה הדדיות" הזן גם בישלהו של הבר"ק לכפות על ערים שרדום וחילונים, לבוא ולהתפיע בפניו: אין גם שום הנגה בשולם בית הדין בפני מעמד בריונות אפשריים והליכי הוקירה וגבייה הקדיות בבר"ק שונים לאין ערוך מהמקובל בבית המשפט של המדינה הזיונית.

אשר על כן, הודעתי למזכירות בית הדין של הדה הדדיות, כי בנתה שבעלם הוצבע הלך אחר הבטבע וכי בנסיבות שכזו אינני חבר "הדה", אינני גר בירושלים ולא תהיה כל אפשרות לכפות על ערים וחילונים להופיע בפני הדין הזה. אין גם שום הנגה בשולם בית הדין בפני מעמד בריונות אפשריים והליכי הוקירה וגבייה הקדיות בבר"ק שונים לאין ערוך מהמקובל בבית המשפט של המדינה הזיונית.

אשר על כן, הודעתי למזכירות בית הדין של הדה הדדיות, כי בנתה שבעלם הוצבע הלך אחר הבטבע וכי בנסיבות שכזו אינני חבר "הדה", אינני גר בירושלים ולא תהיה כל אפשרות לכפות על ערים וחילונים להופיע בפני הדין הזה. אין גם שום הנגה בשולם בית הדין בפני מעמד בריונות אפשריים והליכי הוקירה וגבייה הקדיות בבר"ק שונים לאין ערוך מהמקובל בבית המשפט של המדינה הזיונית.

שוי הסיבוך ומיכי ראש הממשלה זבולון המר

ראש הממשלה בניסיון נתניהו

שתכליתה להגריל את מספר חברי מועצת "הדרון השני", למשל, הורידה, מרדכי בוטסת של עשרה חברי מועצה, הדון הדש אם יקבל בכנסת, אפשרי ייצוג מהון יותר בהרכבה המועצה והפיקוח הציבורי הדוק יותר, אולי יסגע פרסומות בדרון השני, שולק גדול מהציבור בישראל אין לו עניין כהם.

סרם נפלה הכרזה בדבר הדש שיעמוד בראש המועצה. הזכרו שמותיהם של חד אלסמן ושן תל־אביב, מבכיל אזני "בראלוף" ושל השופטת לשיפר שרה פרש אולם נראה, כי ישנם גם כיתנים אחרים וכי השר הבלוז הבר עשוי להפתיע בניהוי מקורי משלו והדרים נשפרים ביתנים כמוך כמוהם.

"הדרון השני" מתעלם כליל או כמעט כליל מהמרכיב של הדתיים בכלל והחלטיות לפרוח הבטחות שניתנו בעבר הף תתחייבויות, כי לפחות ישראל יהיה מקום לא מבושל מהבניות "הדרון השני".

נבון לדגש זה יהדיר שוער מצוות אינו יכול לצפות גם בחרשות של הדרון השני בגלל הפרסומות שניתן מתחשבות כלל בצופים הדתיים.

סוף סוף הזמנה ל"משפט"

מזה מספר שבועות מתפרסמות בקשמנדים בירושלים ובשכונות הדתיים, דידשת ולשיחן, יהודה משיחב ובשכונות הדתיים, מבקשים מר־חב רבים ותבע אותי על הוצאת דיבה.

כזכור, פרסמתי כאן קטע לפני מספר שבועות בשם מקודות מהימנים המוערים, כי משיחב הוא סוכן משטרתי וה"בומה", כי הוא עצמו מבודיע זאת מכל וכל. משיחב בתי להבע אותי על הוצאת דיבה בפני בית הדין של "הדה הדדיות" ובבר"ק.

כידוע אין אני נמנה על "הדה הדדיות" הזן גם בישלהו של הבר"ק לכפות על ערים שרדום וחילונים, לבוא ולהתפיע בפניו: אין גם שום הנגה בשולם בית הדין בפני מעמד בריונות אפשריים והליכי הוקירה וגבייה הקדיות בבר"ק שונים לאין ערוך מהמקובל בבית המשפט של המדינה הזיונית.

אשר על כן, הודעתי למזכירות בית הדין של הדה הדדיות, כי בנתה שבעלם הוצבע הלך אחר הבטבע וכי בנסיבות שכזו אינני חבר "הדה", אינני גר בירושלים ולא תהיה כל אפשרות לכפות על ערים וחילונים להופיע בפני הדין הזה. אין גם שום הנגה בשולם בית הדין בפני מעמד בריונות אפשריים והליכי הוקירה וגבייה הקדיות בבר"ק שונים לאין ערוך מהמקובל בבית המשפט של המדינה הזיונית.

אשר על כן, הודעתי למזכירות בית הדין של הדה הדדיות, כי בנתה שבעלם הוצבע הלך אחר הבטבע וכי בנסיבות שכזו אינני חבר "הדה", אינני גר בירושלים ולא תהיה כל אפשרות לכפות על ערים וחילונים להופיע בפני הדין הזה. אין גם שום הנגה בשולם בית הדין בפני מעמד בריונות אפשריים והליכי הוקירה וגבייה הקדיות בבר"ק שונים לאין ערוך מהמקובל בבית המשפט של המדינה הזיונית.

המרגל החסיד

באחרונה "התרמתי" מידידים כמה סיפורי חסידות וסיפורי חסידים, כדי למלא את הבטריות למדור זה. שכן, היאחרצייניות" תוארים על עצמם, ואם כי אפשר לכתוב עמודים שלמים על הרב מציבין צחוקל שיוום הסתלקותו חל בימים אלה, או על רבי ישראל מרוזין צחוקל, חנה בכל זאת ביקשתי לאחר סיפורים יחדיים. מצאתי אותם בספרו של הרב החסיד ר' רפאל נחמן הכהן זיל "שמועות וסיפורים", שהוציא לאור חתנו הרב יצחק גנזבורג זיל. הסיפורים מתייחסים לאדמו"רי חביד וחם מבוססים על מכתבים או יומנים של חסידים, ששמעו את הסיפורים מזקני החסידים, ששמעו מזקני החסידים ולמיטב הידיעה עברו אז עיני הבהחנה של הרבי מלובביץ' זיע"א.

הסיפור הראשון שהוא מדהים על־פי כל קנה מידה מתייחס לחסיד חנוך ר' משה מייזל זיל מוילנא, שנמנה על חבורת התלמידים של הגיסיר' ישראל עירק, רבי שניאור זלמן מלאדי זצוקל"ה.

הרחיה ר' משה מייזל סיפר את הסיפור הזה לחתנו הרחיה ר' אייזיק הלוי זיל מהאסוף, כיצד האלף של הורת התחסידות הצילה אותו מטוות ממש.

האדמו"ר הזקן לימד את תלמידיו שהאלף של התחסידות היא לדעת לנצל את הכוחות הטובעיים שיש באדם לעבודת הבורא וכך, למשל על האדם להבניא עצמו ולאמן את עצמו שחמות יזיה שליט על הלב ולא להיתפס לחתרגשויות פיותרות, ואיך מידה זו שיחמות שליט על הלבי הצילה את ר' משה מייזל ממות בטוחה!

בעת מלחמת נאפוליון בצאר הרוסי, היה תחסיד ר' משה מייזל מוילנא מרגל שהוא במטרת של המגראל הצרפתי שיטוב. ר' משה היה מלומד ושלט חיטב בשפות גרמנית, פולנית וצרפתית. היה פיקח מטבלו והאדמו"ר הזקן שחיה לו עניין רב במצוותו של תצאר הרוסי מנה אלא שיתחבר למקידות הצרפתית הבכירה, כדי שיו תציב אותו בעמדת מפתח וסודותיו של נאפוליון יזרמו בדרך זו למטח האבן. ואכן, ר' משה מייזל תחסיד, מילא אחר תוראת האדמו"ר הזקן ונסע לצרפת, היה יוצא ונכנס בלשכות תמקידות תבכירה הצרפתית וידע את כל מסתריה.

יומות לו נעיל מחסן נשק ענק של תצאר בווילנא, לאחר שחעביר מידע על כוונת הצרפתים לשלוח את היסיירת מטכ"לי שלהם, להצית את מחסן הנשק הזה. חיילי תצאר שמו להם מארב והם נלכדו טרם מעשה. ומכאן הסיפור בלשונו של ר' רפאל נחמן הכהן זיל:

"פעם – סיפר הריש זיל – נהכוונה ר' משה מייזל) ישבו מקידי תנחלת תצבא הצרפתי והתווכחו באופן תילוך תצבא וסידור תאגפים במערכת הקרב. תמפות היו פרשות של תריצפה ועקידים גבוהים מעיניים בחדרים הגבוהים וילנא וחזקן קצר מאד.

עוד הפקידים מתווכחים והנה פתאום נפתחה הדלת בפתח רב עד כי גם שומר הפתח מבפנים נבהל וחפץ לירות באקדחו, כי מגדל פתיחת הדלת ושבו כולם, כי התפרצו צבא האויב, לקחת את הצרפתי שטוב תצרפתי בשבי.

אך כרגע נראו פני הקיסר נאפוליון, שנכנס במרוצה דרבר בפנים אעצות ובקול רם ורגוז ושאל האם כבר נתנה תפקודה בסדר תאגפים ובתערכת תקרב. ומי הוא תאיש תטכני – שאל, כשהוא מראה על ר' משה מייזל, תעומד מנוחות ממש.

תאדמו"ר הזקן לימד את תלמידיו שתאלף של התחסידות היא לדעת לנצל את תכוחות תטובעים שיש באדם לעבודת תבורא וכך, למשל על תאדם להבניא עצמו ולאמן את עצמו שחמות יזיה שליט על תלב ולא לחיתפס לחתרגשויות פיותרות, ואיך מידה זו שיחמות שליט על תלבי תצילה את ר' משה מייזל ממות בטוחה!

בעת מלחמת נאפוליון בצאר הרוסי, היה תחסיד ר' משה מייזל מוילנא מרגל שהוא במטרת של המגראל הצרפתי שיטוב. ר' משה היה מלומד ושלט חיטב בשפות גרמנית, פולנית וצרפתית. היה פיקח מטבלו והאדמו"ר הזקן, שחיה לו עניין רב במצוותו של תצאר הרוסי מנה אלא שיתחבר למקידות הצרפתית הבכירה, כדי שיו תציב אותו בעמדת מפתח וסודותיו של נאפוליון יזרמו בדרך זו למטח האבן. ואכן, ר' משה מייזל תחסיד, מילא אחר תוראת האדמו"ר הזקן ונסע לצרפת, היה יוצא ונכנס בלשכות תמקידות תבכירה הצרפתית וידע את כל מסתריה.

תודות לו נעיל מחסן נשק ענק של תצאר בווילנא, לאחר שחעביר מידע על כוונת הצרפתים לשלוח את היסיירת מטכ"לי שלהם, להצית את מחסן הנשק הזה. חייליו תצאר שמו להם מארב והם נלכדו טרם מעשה. ומכאן הסיפור בלשונו של ר' רפאל נחמן הכהן זיל:

"פעם – סיפר הריש זיל – נהכוונה ר' משה מייזל) ישבו מקידי תנחלת תצבא הצרפתי והתווכחו באופן תילוך תצבא וסידור תאגפים במערכת הקרב. תמפות היו פרשות של תריצפה ועקידים גבוהים מעיניים בחדרים הגבוהים וילנא וחזקן קצר מאד.

עוד הפקידים מתווכחים והנה פתאום נפתחה הדלת בפתח רב עד כי גם שומר הפתח מבפנים נבהל וחפץ לירות באקדחו, כי מגדל פתיחת הדלת ושבו כולם, כי התפרצו צבא האויב, לקחת את הצרפתי שטוב תצרפתי בשבי.

אך כרגע נראו פני הקיסר נאפוליון, שנכנס במרוצה דרבר בפנים אעצות ובקול רם ורגוז ושאל האם כבר נתנה תפקודה בסדר תאגפים ובתערכת תקרב. ומי הוא תאיש תטכני – שאל, כשהוא מראה על ר' משה מייזל, תעומד מנוחות ממש.

תאדמו"ר הזקן לימד את תלמידיו שתאלף של התחסידות היא לדעת לנצל את תכוחות תטובעים שיש באדם לעבודת תבורא וכך, למשל על תאדם להבניא עצמו ולאמן את עצמו שחמות יזיה שליט על תלב ולא לחיתפס לחתרגשויות פיותרות, ואיך מידה זו שיחמות שליט על תלבי תצילה את ר' משה מייזל ממות בטוחה!

בעת מלחמת נאפוליון בצאר הרוסי, היה תחסיד ר' משה מייזל מוילנא מרגל שהוא במטרת של המגראל הצרפתי שיטוב. ר' משה היה מלומד ושלט חיטב בשפות גרמנית, פולנית וצרפתית. היה פיקח מטבלו והאדמו"ר הזקן, שחיה לו עניין רב במצוותו של תצאר הרוסי מנה אלא שיתחבר למקידות הצרפתית הבכירה, כדי שיו תציב אותו בעמדת מפתח וסודותיו של נאפוליון יזרמו בדרך זו למטח האבן. ואכן, ר' משה מייזל תחסיד, מילא אחר תוראת האדמו"ר הזקן ונסע לצרפת, היה יוצא ונכנס בלשכות תמקידות תבכירה הצרפתית וידע את כל מסתריה.

תודות לו נעיל מחסן נשק ענק של תצאר בווילנא, לאחר שחעביר מידע על כוונת הצרפתים לשלוח את היסיירת מטכ"לי שלהם, להצית את מחסן הנשק הזה. חייליו תצאר שמו להם מארב והם נלכדו טרם מעשה. ומכאן הסיפור בלשונו של ר' רפאל נחמן הכהן זיל:

"פעם – סיפר הריש זיל – נהכוונה ר' משה מייזל) ישבו מקידי תנחלת תצבא הצרפתי והתווכחו באופן תילוך תצבא וסידור תאגפים במערכת הקרב. תמפות היו פרשות של תריצפה ועקידים גבוהים מעיניים בחדרים הגבוהים וילנא וחזקן קצר מאד.

עוד הפקידים מתווכחים והנה פתאום נפתחה הדלת בפתח רב עד כי גם שומר הפתח מבפנים נבהל וחפץ לירות באקדחו, כי מגדל פתיחת הדלת ושבו כולם, כי התפרצו צבא האויב, לקחת את הצרפתי שטוב תצרפתי בשבי.

אך כרגע נראו פני הקיסר נאפוליון, שנכנס במרוצה דרבר בפנים אעצות ובקול רם ורגוז ושאל האם כבר נתנה תפקודה בסדר תאגפים ובתערכת תקרב. ומי הוא תאיש תטכני – שאל, כשהוא מראה על ר' משה מייזל, תעומד מנוחות ממש.

תאדמו"ר הזקן לימד את תלמידיו שתאלף של התחסידות היא לדעת לנצל את תכוחות תטובעים שיש באדם לעבודת תבורא וכך, למשל על תאדם להבניא עצמו ולאמן את עצמו שחמות יזיה שליט על תלב ולא לחיתפס לחתרגשויות פיותרות, ואיך מידה זו שיחמות שליט על תלבי תצילה את ר' משה מייזל ממות בטוחה!

בעת מלחמת נאפוליון בצאר הרוסי, היה תחסיד ר' משה מייזל מוילנא מרגל שהוא במטרת של המגראל הצרפתי שיטוב. ר' משה היה מלומד ושלט חיטב בשפות גרמנית, פולנית וצרפתית. היה פיקח מטבלו והאדמו"ר הזקן, שחיה לו עניין רב במצוותו של תצאר הרוסי מנה אלא שיתחבר למקידות הצרפתית הבכירה, כדי שיו תציב אותו בעמדת מפתח וסודותיו של נאפוליון יזרמו בדרך זו למטח האבן. ואכן, ר' משה מייזל תחסיד, מילא אחר תוראת האדמו"ר הזקן ונסע לצרפת, היה יוצא ונכנס בלשכות תמקידות תבכירה הצרפתית וידע את

על שער תחצר ואשה פתחה לחם חדלת ונכנסו לתוך תבית. תבית היה מרומם והיא שאלה אותם אם הם רוצים לשתות תה. בתוך כך תבחין ר' זלמן שתחפתח הוא לצד מזרח, ורחץ מיד לעצמו לרחום את תסוסים כדי שיוכל לחימלך מחמקום. תתחנן תעגלן שיניח לו, כי בתוך קר ז'אוכ נלך' החציע שלפחות יחזי במקום עד אור תבוקר. ר' זלמן באות: נקטע ומיד. אך תדלת היתה סגורה ובעלת תבית תבחירה לחם, כי לא תצאו מכאן, עד שבעלי ובני יבואו. אז תבינו, כי נלכדו בפח, ואמנם היה זה בית של גזלנים, שלקחו את רכוש קורבנותיהם ולאחר מכן היו רוצחים אותם בנוך חזרו תבירות, קיבלו את פני תאורחים בשמחה וישבו לאכול. בסוף תאוכל נישמו לר' זלמן ולקחו ממנו את תכסף שהיה ברשותו ואמרו לו, כי בתוך חצי שעה יבואו אותו את תעגלן לחורג משלא תעילו כל התחנונים לשחרר אותם, אמר להם ר' זלמן מתוך כעס ותסקף: אני יכשלתי מאוש אחד שחוא צדיק גדול ורואה תכל מה שנעשה לנו ואם תתרגז אותנו, תנזיק תזה עשה לכם יותר מר ורואו תחרתי אתכם. תמשך תבנים עתקו מר ורואו אולם תאבא נבחל וביקש מבניו שיניחו לחם. תוא תירבה לדבר על לבם, עד שפעל עליהם ותניחום לצאת ולברוח על נפשם.

לפני צאתם אמר תזקן לר' זלמן: חנה לך עשרים וחמישה רובלים ותנך אותם לצדיק. לקח ר' זלמן את עשרים וחמשה תרובלים מראש חמשמתה ויצא את תבית ומיהר תזרר לליאזנא, מקום משבו של תרב. כשהגיעו לליאזנא יצא לקראתם תאדמו"ר תזקן ואמר להם, בגלגלכם לא שמתי כל תלילה, ור' זלמן סיפר לרבי את כל מה שקרה, ובסוף מסר לו את תשטר בן כ"ה תרובלים תאדמו"ר לקחם ותחזם באחוד תחרישים בקיר.

מאז נפגשתו עם ר' זלמן, עברה על ראש משפחת הגזלנים רוח תשובה ותחזיל לחשוב ולחרהר מדוע אין תוא יכול לחיות ולהתנהג כמו כולם בישר ובכשרות. בניו חשבו, כי יבוא מדעתו, גרשוהו ונעשת תזוד על תפתחים. אחרי כמה שנים, תזדמן ובא לליאזנא וכבש לבניהו של תאדמו"ר תזקן ובקש ברכה. תאדמו"ר לקח את תשטר של כ"ה תרובל ששמטמך בשופתו ונתן לו.